

Ross Rohde: Pääton mies

[Ross Rohde: A Body without a Head](#)

1.Kor.12 kertoo meille hyvän luonnosta otetun vertauksen siitä, miten seurakunta toimii. Kukin uskova on sen mukaan ruumiin jäsen. Joku on jalka, toinen käsi, joku on silmä ja joku taas toimii korvana. Jokaisella on oma roolinsa ja jokainen tarvitsee toisia, jotta kokonaisuus voisi toimia ruumiina.

Mutta ruumiin kaikkein tärkein osa on pää. Siellä sijaitsee komentokeskus. Mutta kuka voi olla ruumiin pää? Voiko pastori olla sellainen? Entä joku saarnamies? Miten olisi paavi? Tai onko vanhimmisto sellainen? Saamme vastauksen Uuden testamentin kolmen eri jakeen kautta. Tässä on kaksi niistä: *sillä mies on vaimonsa pää, niin kuin Kristus on seurakunnan pää; onhan hän seurakunnan, oman ruumiinsa, pelastaja. Ef.5:23. Hän on myös ruumiin pää, ja ruumis on seurakunta. Hän on alku. Hän nousi esikoisena kuolleista, jotta hän olisi kaikessa ensimmäinen. Kol.1:18.*

Kristuksen ruumiin jäsenenä meillä kaikilla on hieno tehtävä siinä pelastussuunnitelmassa, joka Jumalalla on maailmaa varten. Pääsemme tekemään työtä yhdessä hänen kanssaan. Yhdellä on yksi rooli, toisella toinen, mutta olemme kaikki tärkeitä ja tarvitsemme kaikki toisiamme. Kaikkein eniten tarvitsemme Kristusta, joka toimii päänä. Hänelle täytyy jättää ylin päätäntävalta. Kukaan ihminen ei voi eikä kenenkään pitäisi edes yrittää ottaa hänen paikkaansa tai suorittaa hänen rooliaan. Kristus hallitsee, Kristus suunnittelee, Kristus johtaa, Kristus pitää kokonaisuuden koossa. Tällaiset asiat eivät kuulu meidän tehtäviimme.

Kun yritämme ottaa sellaisen roolin ja vallata hänen paikkansa, me päädymme loppujen lopuksi olemaan ruumis ilman Päätä. Tämä on totta myös silloin, kun me haluamme tai passiivisesti hyväksymme, että joku ihminen toimii Päänä. Ruumis ilman päätä on toimintakyvytön. Ruumis ilman päätä on kuollut ruumis. Se ei voi enää tehdä niitä asioita, joita varten se on luotu. Meidän maailman mukainen arvojärjestelmämme suosittaa, että ihmiset ottavat vallan haltuunsa. Heidän pitää tehdä päätökset. Heidän tulee suunnitella. Jeesus ei koskaan itse toiminut tällä tavalla. Hän ei koskaan luonut meille sellaista mallia eikä hän suunnitellut seurakuntaa, joka toimisi näin. Hän teki vain sitä, mitä näki Isän tekevän. Mekin teemme vain sitä, mitä näemme Hänen tekevän.

Kun me otamme vallan haltuumme tai sallimme muiden ottaa Kristuksen paikan Päänä, silloin olemme antaneet periksi maailman periaatteille. Tässä meille se kolmas paikka Raamatusta, jossa Kristus mainitaan Päänä: *Sellaisen ihmisen tekevät hänen omat tyhjät ajatuksensa ylpeäksi, eikä hänellä ole yhteyttä Kristukseen, päähän, joka huolehtii koko ruumiista ja pitää sitä nivelten ja jänteiden avulla koossa, niin että se kasvaa Jumalan tarkoittamalla tavalla. Jos kerran olette yhdessä Kristuksen kanssa*

kuolleet pois maailman alkuvoimien ulottuvilta, miksi yhä käyttäydytte tämän maailman mukaisesti ja alistutte sellaisiin sääntöihin kuin... Kol.2:18-20.

Tässä paikassa puhutaan siis ihmisestä, jonka vääränlainen nöyryyys tuottaa epäraamatullista palvelusta, outoa enkelien palvelusta. Mutta samat periaatteet koskevat niitä, jotka ovat tekemisissä inhimillisen johtamisrakenteen kanssa. Se perustuu samaan *stoicheia*'an (maailman perustavaa laatua oleviin periaatteisiin). Syntisen luontomme vuoksi me ihmiset teemme melkein mitä tahansa, jotta voisimme vaivihkaa välttää sen tilanteen, että Jumala olisi tosiasiallisesti meidän Päämme. Haluamme pystyttää jonkin mystisen enkelihierarkian, kehittelemme filosofian tai teologian, joka puhuu Jumalasta, mutta sallii meidän välttää seuraamasta häntä oikeasti, ja asetamme itsemme tai muita ihmisiä ainoastaan hänelle kuuluvalla paikalla. Kaikki se tähtää siihen, että Kristus ei voisi olla normaalilla ja hänelle kuuluvalla paikallaan ruumiin Päänä, joka pitää kaiken koossa. Ruumis, jonka päänä toimii jalka tai käsi tai silmä tai korva, on ruumis, jolla ei ole päätä ollenkaan. Siksi sellainen on myös ruumis, jossa ei ole elämää lainkaan. Sallikaamme siis Kristuksen olla sitä, mitä pitääkin: ruumiin Pää. Hän olkoon se, joka hallitsee, joka suunnittelee, joka johtaa, ja joka pitää meidät koossa. Sellaiseksi seurakunta suunniteltiin ja vain sellaisena se voi oikeasti elää.

Mietittävää:

- Kun kokoonnumme yhteen, miten ilmenee, että Jeesus on Pää?
- Mitä ovat ne huomaamattomat ja muutamat ilmeisemmätkin asiat, joiden takia olemme mukautuneet *stoicheiaan* - maailman mukaisiin periaatteisiin?
- Jos olemme huomanneet tapoja, joissa näkyy maailmaan mukautuminen, mitä meidän pitäisi tehdä?
- Mikä sinusta on seurakunnassa yleisempää, tahallinen tottelemattomuus vai se, että mennään vain virran mukana, joka on ajan myötä kadottanut suuntansa?

Ross Rohde

Copyright © 2013 Ross Rohde. Artikkelit on suomennettu ja julkaistu luvalla kirjoittajan blogista [Viral Jesus](#).

Copyright © 2013 Uskon kilpi. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net.